

[Hendriksen.]

tion, der skal være borte i 3 Maaneder, skal være forsynet med, staaet deres Prøve, intet var forkert, intet manglede, alt har været godt Kram, og det er jo i hvert Fald en god Ting at kunne konstatere i Betragtning af, at denne Ekspedition var det første Forsøg af denne Art.

Men foruden at vi har købt dansk Arbejde for 60 000—70 000 Kr., har vi købt andre Ting her i Danmark. Halvfabrikata og Varer indførte udefra, til et Beløb af langt over 100 000 Kr. Endvidere har vi skaffet Beskæftigelse for de to Dampskibe „Fulton“ og „Hans Tavsens“, som paa det Tidspunkt Ekspeditionen startedes, var oplagte, saa ogsaa paa den Maade er der tilført dansk Erhvervsliv Fortjeneste. Ogsaa Assurancen blev placeret her i Landet; Præmien var paa omkring 15 000 Kr., og Assurandørerne har gjort en mægtig god Forretning, for vi har kun faaet 298 Kr. tilbage i Erstatning.

I denne Forbindelse skal jeg oplyse, at Ekspeditionen har udbetalt til Fiskerne ca. 125 000 Kr. De danske Fiskere var ude i 72 Dage, og Betalingen var sat til 25 Ø. pr. Tønde, de fiskede, og der var et Sjak paa 10—15 Mand om at fiske hver Tønde Sild. De danske Fiskere har tjent forskelligt, der var naturligvis nogle, der fiskede mere end andre, men rundt regnet har Fortjeningen været 1 000 Kr. pr. Mand for de 72 Dage. De skulde betale deres Kost, men Forholdet var dog det, at de fleste af Fiskerne fik udbetalt paa mit Kontor mellem 700 og 900 Kr. kontant, og disse Penge havde de altsaa til at kunne paabegynde et Foretagende, til at købe en Andel i en Baad for eller til at frugtbargøre paa den Maade, som nu hver især fandt rigtigt.

De færøiske Fiskere var ikke ude nær saa længe som de danske, de gik jo ud fra Færøerne og vendte tilbage til Færøerne, saa de var kun ude i 4—5 Uger. De var paa Partfiskeri og var altsaa ikke fastlønnede som de andre. Jeg kan ikke i Øjeblikket nøjagtigt oplyse, hvor meget hver af de færøiske Fiskere har tjent, idet Kontrakterne gik ud paa, at der ikke kunde gives dem noget bestemt, før alle Sildene var solgt. Der stod i Kontrakten, at efter at Fangsten er rigtigt afleveret og solgt, og Salgsbeløbene er indgaaet til „Isvirki“, foretager „Isvirki“ Afregning med Bjerne af Kutterne og Fiskerne. En saadan Afregning kan selvsagt ikke foretages, saa længe en Trediedel af Fangsten endnu er usolgt, men de færøiske Fiskere har faaet a conto Udbetaling paa, jeg tror op imod 300 Kr. gennemsnitligt pr.

Mand — det har de altsaa tjent gennemgaaende paa 1 Maanedes Arbejde.

Jeg nævnte før, at vi fiskede dels med Snurpenot og dels med Garn. Det er saaledes oppe under Island, at man aldrig i Forvejen kan vide, om den ene eller den anden Metode er den bedste. Naar Vejrforholdene er gode, naar Søen er rolig, fisker man med Snurpenot; naar den er urolig, med Garn. Vejrforholdene i Aar var gennemgaaende overordentlig gode under Island, og derfor fiskede man bedst med Snurpenot. Den største Fangst skete med dette Redskab, og det er Grunden til, at de danske Fiskere har haft en væsentlig større Fortjeneste end de færøiske, der fiskede med Drivgarn — næste Aar er det højest sandsynligt, at Forholdene er de stik modsatte.

Jeg vil dernæst gerne i Anledning af en Forespørgsel fra det ærede Medlem Hr. Krag om, hvorvidt der var Tale om Statsgaranti eller om Offervillie, sige, at der under alle Omstændigheder ikke har været Tale om nogen Statsgaranti. Mit Firma — og jeg er ene Indehaver af dette Firma — var paa et vist Tidspunkt inde i en Risiko paa op imod 400 000 Kr. — i hvert Fald paa over 350 000 Kr. Mit Firma havde for denne Risiko ingen anden Sikkerhed end den, der laa i den forventede Fangst, i de Fangstredskaber, vi havde købt, og den Sikkerhed, Andelselskabet „Isvirki“ som saadan kunde yde — ærede Medlemmer kan jo tage denne Sikkerhed for, hvad de vil.

Mit Firmas Tilgodehavende er i Dag 55 000 Kr. hos „Isvirki“s Sildeekspedition, og „Isvirki“s øvrige Forpligtelser overfor dette Foretagende indskrænker sig til 50 000 Kr., vedrørende en Veksel, som jeg har diskonteret, og som altsaa for saa vidt kan lægges til mit Tilgodehavende, hvis „Isvirki“ ikke indfried den. Den samlede Gæld, der hviler paa Ekspeditionen, er altsaa ca. 105 000 Kr. Heroverfor staaer som Sikkerhed $\frac{1}{3}$ af Fangsten, nemlig ca. 6 500 Tdr. Sild og endvidere alle Redskaberne. Hovedparten af de 100 000 Kr., som blev indbetalt fra „Isvirki“ til Dines Petersen & Co. blev straks anvendt til at købe Redskaber for, Drivgarn, Snurpenot, Tovværk o. s. v., og vi har i Øjeblikket Redskaber liggende til en Anskaffelsesværdi af op imod ca. 70 000 Kr.

Det siger sig selv, at det for mit Firma i Sommer ikke har været nogen helt nem Situation. Mit Firma har i allerhøjeste Grad været hemmet i sine Dispositioner — det ligger jo i Sagens Natur, naar Firmaet har en saa stor Sum som den, der her er